

Herman Judit

A gazdagság útján

A pénzügyi intelligencia
és anyagi függetlenség kézikönyve

InfoGen Bt.
Budapest, 2012

Kilépési pontok (61. o.)

Ha tehát más negyedből is szeretnél bevételekre szert tenni, meg kell tanulnod a másik világ szabályait, és el kell kezdened működtetni ezeket. Ha netán kudarcot vallasz egy másik negyedben, az nem azért történt, mert „nem kellett volna ugrálnod”, hanem mert még nem tudtál eleget a másik világ működéséről. Ugyanakkor ne feledd: itt nem arról van szó, hogy mi a szakmád, hanem hogy *hogyan gondolkozol, és milyen feltételek mellett vagy hajlandó eladni a munkaidődet és a munkavégzési képességedet*. Horváth András tőzsdeszakértő így beszél erről:

Az első lépés az, hogy ha ő maga nem találta meg a kitörés vágyát, akkor el kell gondolkodtatni őt. Amikor a mókus a mókuskerékben fut, neki nem az a legfontosabb, hogy hogyan tud kiugrani, hanem hogy hogyan tud futni benne. Egy alkalmazottnak például azt kell átgondolnia, hogy az élete mely tényezőin akar változtatni. Először is tudnia kell, hogy a saját döntése eredménye, hogy ő alkalmazott-e vagy sem. Nem kellene kötelezően elfogadni az alkalmazotti rendszer létezését, hanem el kellene gondolkodni rajta. Ha száz embert megkérdezzünk, hogy szeret-e parancsszóra felkelni reggel, a döntő részük azt fogja mondani, hogy nem szeret. Viszont amikor neki is meg kell tennie a különböző lépéseket, akkor nagyon kevesen hajlandók cselekedni. Gondolkodtam rajta, hogy csinálok egy kérdőívet a weboldalamra. Nem az lesz a kérdés, hogy „szeretnél-e anyagilag független lenni?”, hanem hogy „mit vagy hajlandó megtenni az anyagi függetlenségedért?” Az a) válasz: „hajlandó vagyok keresztbe tenni két szalmaszálat”, b) válasz: „beiratkozom egy tanfolyamra, ahol elmondják, hogyan kell”, c) válasz: „akár hason is csúszok a sárban az utcán két napig.” Az kell, hogy mindent képes legyél megtenni azért a dologért. Van, aki azért hajlandó kitörni, mert annyira elege van a toporgásból. Valaki más rájön, hogy a családjával akar lenni, mert más értékek is vannak az életben, mint a rohanás. De nem mindenkit lehet rávenni, hogy mindent megtegyen a céljai teljesülése érdekében, és akár két napig hason csússzon a sárban. Pedig voltak például olyan vándorló szerzetesek, akik úgy járták a világot, hogy minden ötödik lépés után leborultak a földre. És így ván-

doroltak – erről szolt az életük. Na, ők mindent hajlandók voltak megtenni azért, hogy elérjék a magasabb rendű céljaikat.

* * *

Célállítás (113. o.)

A célok nélküli gazdagság veszélyes út – ne kívánj ilyet magadnak! A célállítás ne legyen steril gyakorlat: a leírt célokat tedd önmagad számára is minél előbbé: minél több szinten tapasztald meg, amire vágysz, így elkötelezettebb és bátrabb leszel a megvalósításban. Mint Horváth András tőzsdeszakértő fogalmaz:

A vágyak leírása nem képességfüggő. Ez egy technika, mint ahogy az eltökéltség is egy kialakítható tulajdonság. Ha megvannak a konkrét célok, ki kell alakítani a kívánt dolgok felé egy érzelmi kötődést, egy érzelmi élményt. Például ha akarunk egy nagy házat, először konkrétan ki kell találnunk, hogy melyik házat szeretnénk. Menjünk el a kijelölt házhoz egy ingatlanügynökkel, nézzük meg az ingatlant, a kilátást, járjuk végig az összes szobát, egyszóval éljük át azt az élményt, amely az ingatlan megérintéséből, megtapasztalásából származik. Így kialakul az élmény, amelyre mindig emlékezni fogunk, ezzel együtt kialakul az ostorozó vágy, ami a célok elérését jelentősen megkönnyíti.

* * *

A középosztály befektetései (147. o.)

Horváth András tőzsdeszakértő azt a tanácsot fogalmazza meg, hogy érdemes mindig eggyel előrébb lépünk a befektetési skálán:

Az a kérdés, hogy hol tart az ember. A pénzügyi tudásnak ugyanis különböző szintjei vannak. Az a lényeg, hogy az ember mindig egy szintet lépjen előre, mint ahol tart. Ha hiteled van, akkor törekedj annak visszafizetésére, vagy többet törlessz vissza, mint

a kötelező havi részlet. A törlesztéssel együtt tegyél félre minimális mértékű megtakarítást. Ha otthon tartod a pénzedet, akkor tedd be a bankba. Ha a bankban tartod, akkor lépj egy szintet előre, és tartsd állampapírban. Ha állampapírban tartod, akkor vegyél életbiztosítást, ami előremozdítja az öngondoskodásodat. Ha már van életbiztosításod, akkor vegyél befektetési alapot. Ha már van befektetési alapod, akkor kezdj el vagyonekezelgetni. Ha eddig vagyonekezelgetted, és ezidáig mások kötötték helyetted az üzleteidet, tanulj meg tőzsdézni, és kösd magad az üzleteket. Ha már tőzsdézel, tanulj meg jobban tőzsdézni, és köss fejlettebb stratégiákat. Ha eddig kézzel kötöttél, tanulj meg automatizáltan tőzsdézni. És persze az automatizált tőzsdézésnek is vannak különböző szintjei, egészen a nem-veszít típusú logikákig, azaz a folyamatosan fenntartható nyereségekig. Mindenkinek egy szintet kell előrelépnie. A földjét kapáló Józsi bácsi nyilván nem fogja érteni, hogy ha az RSI 70 fölött van, akkor zárja be a pozíciót, hisz azt se tudja, hogy brókercégek léteznek.

* * *

Pénzvakítás (155. o.)

A szélhámosokat nyilvánvalóan a könnyű profit motiválja, de vajon mi motiválja az ügyfeleket? A válasz: a *pénzvakítás*. A pénzvakítás kifejezést Horváth András tőzsdeszakértő használja egy olyan pszichológiai állapotra, amelyet a nagy hozam lehetősége vált ki az emberből. Ebben az állapotban az emberek csak a pénzt látják, és gyanakvásukat vagy tisztánlátásukat elfojtva, figyelmen kívül hagyják a realitást. A pénzvakításnak két fajtája van: pozitív és negatív.

A pozitív pénzvakítás hajtóereje a *mohóság*: „Még többet akarok keresni, még nagyobb hozamot akarok!” Az ember a mohóság miatt megy bele olyan ügyletekbe, amelyeket ugyan nem ért, de ahol magas kamatokkal kecsegtetik.

A negatív pénzvakítás hajtóereje a *félelem*: „Jaj, mi lesz, ha elveszítem a pénzemet?!” A félelem gátolja a racionális döntést; például hiába jelzik a tények és az ember megérzései, hogy visszakozni kéne, emberünk a veszteségtől való félelem miatt nem száll ki a rossz befektetésből. „Nem akarok veszíteni” – mondja, mert fél, hogy va-

lamennyit veszít az ügyleten, mígnem végül mindent elveszít.

Mindkét érzés igen széles skálán mozog. A mohóság járhat azzal, hogy feldobott vagy akár eufórikus vagy. A félelem okozhatja azt, hogy naponta többször is ellenőrzöd a befektetésed hozamát, folyton feszült és ideges vagy, már nem tudsz enni és aludni. Szélsőséges esetben akár az egész életed darabokra hullhat. A kezeletlen pénzvákítás veszélyes dolog, ezért meg kell tanulnod felismerni és uralni.

* * *

Önálló portfóliókezelés (161. o.)

Az egyén önvédelmi ösztöne és a pénzügyi intelligencia verhetetlen páros: e készségek birtokában sokszor a hivatásosoknál is alaposabb és reálisabb pénzügyi döntéseket hozhatsz. Mint Horváth András tőzsdeszakértő fogalmaz:

A saját pénzünkre vigyázni olyan, mint a saját gyerekünkre vigyázni. Ha van gyereked, ki tud jobban vigyázni rá: te, mint szülő, vagy valamelyik ismerősöd? Nyilvánvalóan a gyerekére a szülő tud a legjobban vigyázni. Ugyanez a kérdés tevődik fel a saját pénzünket illetően. Miért adnánk oda a saját pénzünket másnak, miért bíznanak másra az anyagi függetlenségünk elérését, ha annak mi tudjuk a legjobban gondját viselni?

Köribetartozások és nemzetközi adósságszpirál (195. o.)

A hitelpénzek elburjánzásának egyik fő hajtóereje az államok eladósodása. A világ összes állama közül csak négynek nincsenek adósságai. Ezek Brunei, Liechtenstein, Makaó és Palau.* Nem túl ismert nevek, pedig valamit jól csinálnak... Horváth Andrást idézve:

Az állam is tud befektetni. Egy állam is lehet önfinanszírozó. Az a kérdés, hogy mekkora az az állam. Van kis állam, például az Egyesült Államokban, ahol kicsi az államszervezet, az oktatástól az egészségügyig minden magánkézben van és privatizálva van. (Így egyébként jobban is működik.) Az állami

tőkének a felosztó rendszert tekintve sincsen igazi gazdája. Ha feltételeznénk, hogy egy államnak lenne egy tulajdonosa (privatizáció során egy cég vagy magánszemélyek), az biztosan jó gondját viselné az államnak, illetve hatékonyabban fektetné be az állami tőkét, vagyont összehasonlítva a jelenlegi helyzettel, ahol a közös kalapba befizetett adóforintoknak jószerivel nincsen hatékonyan gondoskodó gazdája.

©www.agazdagsagutjan.hu 2011
Minden jog fenntartva!